

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף מב עמוד ב

א] האם על תערובת חמץ וחמץ נוקשה חייב בבל יראה ובל ימצא ?

ב] אלו דברים נאמרו על כותח הכבלי ?

ג] האם היין ביהודה היה מחמיץ ?

ד] נתן מים בשמרים או בחרצני היין, ונעשה תמד כמידת המים שנתן, האם חייב במעשר ?

ה] לקח חומץ מעם הארץ, האם צריך לעשרו ומדוע ?

א] חייב בבל יראה ובל ימצא. (רש"י)

ב] סותם את הלב, מחמת מי החלב שבו. מסמא את העינים, על ידי מלח סדומית שבו. מכחיש את הגוף, מחמת הפת המעופשת שבו.

ג] בזמן המקדש: הואיל והיו מביאים נסכים מיהודה, לא היה יינם מחמיץ. ואם הוצרכו לחומץ, היו מטילים שעורים לתוכו. בזמן הזה: יינם מחמיץ, ואילו יינם של אדומים אינו מחמיץ ללא שעורים.

ד] תנא קמא: פטור, כיון שהמים לא בלעו ממשות של יין, שהרי מצא מים כפי שנתן. ר' יהודה: 1. חייב להפריש, כיון שיש במים מראה וטעם של יין. אך לא נחשדו עמי הארץ להימנע מהפרשת מעשר ממנו, כיון שאינו חשוב. 2. עשה תמד משמרים של יין, חייב במעשר כיון שיש בו ממשות של יין. עשה מחרצני ענבים, פטור מן המעשר, כיון שאין בו ממשות של יין.

ה] בזמן המקדש: פטור. שהיין לא היה מחמיץ, אלא היו עושים החומץ מן התמד: 1. אפילו תמד משמרים, כיון שאינו חשוב לא נמנעו מלעשרו. 2. דוקא תמד מחרצנים, אבל תמד משמרים יש לעשר.

בזמן הזה: צריך לעשר, כיון שהחומץ הוא יין שהחמיץ.